

Píseň o lásce

Hm...

Slyším to, co jiní neslyší,
bosé nohy chodit po plyši.
Vzdechy pod pečeti v dopise,
chvění strun, když struna nechví se.

Prcháváje někdy od lidí,
vidím to, co jiní nevidí.
Lásku, která obléká se v smích,
skrývající se v řasách na očích.

Když má ještě vločky v kadeři,
vidím kvěsti růži na keři.
Zaslechl jsem lásku odcházet,
když se prvně rtů mých dotkl ret.

Kdo mé naději však zabrání
ani strach, že přijde zklamání,
abych nekles pod tvá kolena.

Nejkrásnější bývá šílená.